

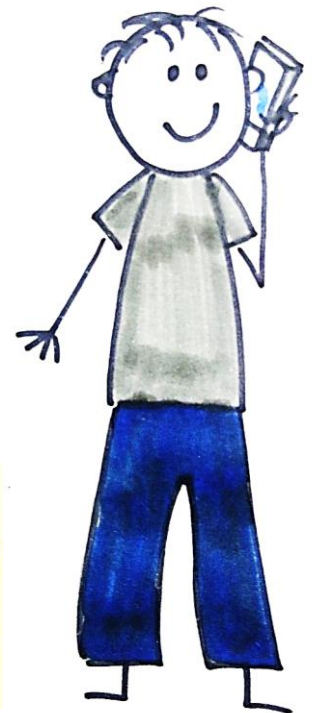
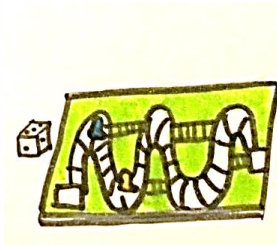
ΙΟΛΙΝΑ & ΚΟΡΟΝΑΚΟΣ

Επεισόδιο 14^ο

Πάλι κάτι Αλλάζει

Τα αδελφάκια ξυπνούσαν τις τελευταίες μέρες νιώθοντας περίεργα. Ο μπαμπάς ήταν πλέον αυτός που τους ετοίμαζε το πρωινό, αλλά κάτι ήταν διαφορετικό...η μαμά είχε επιστρέψει πια στη δουλειά. Τους έλειπε η μουσική που έβαζε κάθε πρωί για να ξυπνήσουν... Το σημερινό πρωινό κύλησε με γυμναστική, μάθημα, εε, και λίγα καβγαδάκια...Παίξανε και επιτραπέζια αλλά ο μπαμπάς ήταν όλο αφηρημένος και διέκοπτε το παιχνίδι για να απαντήσει σε τηλέφωνα.

Σε ένα από τα τηλεφωνήματα ο μπαμπάς μιλούσε και μαγείρευε ταυτόχρονα, ενώ ο Κορονάκος τον άκουγε να

λέει: «Θα δούμε λες άσπρη μέρα; Θα γίνει η συναυλία το καλοκαίρι; Να αρχίσουμε τις πρόβες; Εγώ κρατώ μικρό καλάθι...». Ο μικρός απόρησε. Τι να σήμαινε άραγε «άσπρη μέρα και μικρό καλάθι;». Πήγε να ρωτήσει την Ιολίνα αλλά εκείνη μιλούσε στο skype με μία φίλη της, «Άσε με, μιλάω!», τσίριξε. Πήγε να ρωτήσει και τον μπαμπά αλλά δεν πήρε καμία απάντηση, μόνο ένα νόημα «περίμενε...».

Η ώρα περνούσε και ο Κορονάκος ακόμα περίμενε... Όμως είχε γίνει πια μεσημέρι και ο μπαμπάς τους φώναξε για φαγητό. Εκείνα έτρεξαν να φάνε.

«Παιδιά συγνώμη! Δεν πρόλαβα να σας ετοιμάσω ούτε δεκατιανό. Θα πεινάτε σαν λύκοι! Ελπίζω όμως να σας αρέσει...» είπε, και σέρβιρε. Σύντομα όμως τους ξαναδιέκοψε ένα τηλεφώνημα και τα παιδιά έφαγαν μόνα τους.

Αρκετή ώρα μετά ο Κορονάκος ρώτησε αν θα πάνε βόλτα. «Αγάπες μου πρέπει να φύγω μόλις γυρίσει η μαμά, και εκείνη θα είναι κουρασμένη από τη δουλειά της για να βγείτε έξω. Θα σας εξηγήσω το βράδυ. Σήμερα είναι μία ξεχωριστή μέρα!» είπε ο μπαμπάς. Τα παιδιά πήγαν στο δωμάτιο απογοητευμένα. Η Ιολίνα άνοιξε τον υπολογιστή να κοιτάξει αν ήρθαν email

από το σχολείο ή τους φίλους τους ενώ ο Κορονάκος φώναζε: «Τι γίνεται σήμερα; Άσπρη μέρα... με καλάθι!». «Καλέ τρελάθηκες;», τον ρώτησε η αδελφή του. «Τι μπέρδεμα και αυτό! Η μαμά λείπει, ο μπαμπάς όλο τηλεφωνεί, μιλάει ακαταλαβίστικα, δεν παίζει μαζί μου, φάγαμε μόνοι μας, και τώρα ούτε βόλτα;», γκρίνιαξε με αγανάκτηση ο Κορονάκος.

Η Ιολίνα πήρε σοβαρό ύφος: «Είναι άσχημο να μην καταλαβαίνουμε τι γίνεται, και να μην μπορούμε να κάνουμε όσα θέλουμε αλλά χρειάζεται να έχουμε **υπομονή**. Οι γονείς μας αγαπάνε και χρειάζεται να τους εμπιστευτούμε. Θα μάθουμε τι σημαίνουν όλα αυτά, το βράδυ.». Αυτός ο ύπουλος μέσα-κορονοϊός θέλει να μας κολλήσει ΛΥΠΗ και ΑΓΑΝΑΚΤΗΣΗ! Όμως ΟΧΙ. Δεν θα του περάσει!».

«Και πως δεν θα του περάσει;» ρώτησε ο Κορονάκος. Η Ιολίνα κοιτάζοντας την οθόνη του υπολογιστή αναφώνησε: «Αχα! Ο R.Z. μας έστειλε ένα σωρό ιδέες στο email. Μας έγραψε ότι μπορεί να διώξει τις άσχημες σκέψεις του όταν σκέφτεται την αυλή του σχολείου του, τα χαμόγελα των συμμαθητών του, καιτο γήπεδο που παίζει τέννις. ΩΩΩΩ! Τι φανταστική ιδέα R.Z.! Το τέννις και οι ρακέτες είναι παιχνίδια που οι παίκτες έχουν μεγάλη απόσταση μεταξύ τους! Αυτό θα δοκιμάσουμε! Κορονάκο βάλε παπούτσια! Θα στείλω μήνυμα στον Νίκο από τον πάνω όροφο, να φέρει τη ρακέτα του και να

παίξετε στην πυλωτή! Εγώ θα μετράω το σκορ!» είπε γεμάτη ενθουσιασμό η Ιολίνα.

Τα παιδιά έτρεξαν στην πυλωτή αφήνοντας πίσω όλη την κακή διάθεση.

Έπαιξαν όλο το απόγευμα και

ούτε που κατάλαβαν πως

έφτασε το βράδυ. Είχαν βρει

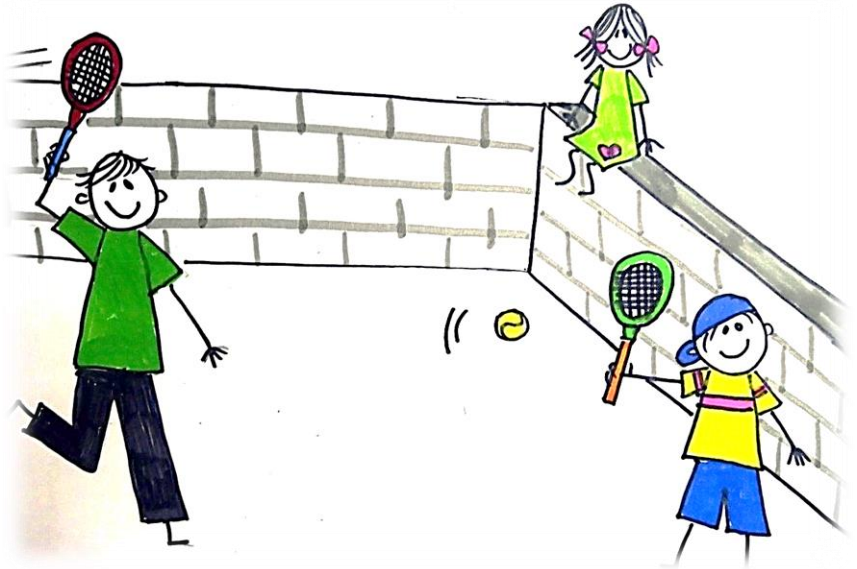
τον τρόπο να κάνουν υπομονή:

απλά σταμάτησαν να

σκέφτονται πόσο υπομονή

έπρεπε να κάνουν και άρχισαν

να σκέφτονται κάτι άλλο!

Όταν εσύ βρίσκεσαι σε τέτοια θέση, τι κάνεις; Υπάρχουν μέρες που δεν μπορεί να γίνει αυτό που θες και δεν καταλαβαίνεις τι γίνεται;

Τμήμα Θεραπείας
Παιδιών και Εφήβων

Α. Καλαντζή-Αζίζι, Α. Παναγιωτοπούλου, Κ. Σοφianoπούλου,
Μ. Ελευθεριάδου, Κ. Πουλάκη-Ευταξιοπούλου

© 2020 Ινστιτούτο Έρευνας & Θεραπείας της Συμπεριφοράς
www.ibrt.gr